

COMPRENSIÓ LECTORA

EN XUCLA FORT

Aquesta és la història d'un ós formiguer tan gros, tan talòs i tan golafre que només pensava a atipar-se de formigues. Per això, sempre se'l veia mirant a terra... I no perquè estigués trist, no, sinó perquè no es cansava de buscar formigues. Així que trobava un niu, hi clavava el morro per fer-hi entrar la seva llengua enganxosa, on les pobres formigues quedaven atrapades. Elles, que ja sabien com les gastava l'ós formiguer, el van batejar amb el nom de Xucla Fort.

Mitus Stampa, *En Xucla Fort i la Fina Violina*. Editorial La Galera (adaptació)

1. L'ós formiguer era...

- a. gros, talòs i golafre.
- b. petit i eixerit.
- c. escanyolit i simpàtic.
- d. gros i desganat.

2. Ordena les paraules d'aquesta frase:

formigues. cansava buscar No de es

3. L'ós formiguer només pensava a...

- a. atipar-se de formigues.
- b. dormir tot el dia.
- c. caçar papallones.
- d. jugar amb la seva pilota.

4. Per què l'ós formiguer sempre mirava a terra?

- a. Perquè li pesava la llengua.
- b. Perquè estava molt trist.
- c. Perquè buscava formigues pertot arreu.
- d. Perquè buscava flors vermelles.

5. Completa aquestes paraules de la lectura:

- a. formi
- b. ter
- c. mo
- d. llen

6. Quan veia un niu de formigues...

- a. s'hi asseia al damunt.
- b. el fotografiava.
- c. el trepitjava amb les potes.
- d. hi clavava el morro per fer-hi entrar la llengua.

7. Com anomenaven les formigues a l'ós formiguer?

- a. Xucla Formigues
- b. Xucla Fort
- c. Ós Xuclaner
- d. Fort Formiguer